

- [Home](#)
- [Jouw verhaal?!](#)
- [Loopkrant Trainingsweekend](#)
- [Looparchieff](#)
- [Fotoarchieff](#)
- [Over Loopkrant.nl](#)

[← Vorige](#)

[Volgende →](#)

Nico de Witt marathon met een anticlimax

Geschreven op **10-03-2008**

Vandaag 9 maart 2008 naar de Nico de Witt marathon in Beek-Ubbergen gereden. Na 18 jaar weer terug op de kalender en daar moest ik als trouw deelnemer eind jaren 80 toch bij zijn. Al was de Midwintermarathon van Apeldoorn nog maar net uit de benen. Bij de start leek er niet veel concurrentie aanwezig te zijn. Zoals te verwachten gelet op de kleinschaligheid .

Het zou een eenzame strijd door de Ooijpolder worden schatte ik zo in. Op het laatste moment schoof nog wel John Aalbers, de kersverse Nederlands Crosskampioen 40+, vooraan bij. Een tweede plaats was daarmee op voorhand het hoogst haalbare. John ging vergezeld van een haas (te) hard weg en achter mij ontstond ook al snel een behoorlijke leegte. De eerste 10 kilometer was dat nog niet zo'n probleem met overwegend wind mee, maar daarna zou het lastig worden dacht ik zo. Het gat met John én haas werd echter na 10 kilometer steeds kleiner en door even wat aan te zetten kon ik zelfs na zo'n 15 kilometer aansluiten. Hoe lang zou ik dat vol kunnen houden vroeg ik me af?

De doorkomst in Beek halverwege was chaotisch en de tussentijd op de 25 kilometer was opeens circa 12 minuten te snel. We besloten gewoon door te lopen en maar zien waar we uit zouden komen. Ondertussen bleef ik maar 'gewoon' bij met een inmiddels tweede haas (duuloop/ 2x halve marathon) en de kilometertijden bleven vlak. Finishplaats Beek kwam alweer in zicht en hoe het ook af zou lopen ik liep kilometers lang met een Nederlands kampioen op kop! Daar zou ik nog lang met plezier aan terugdenken dacht ik zo. Ook al zal John Aalbers deze wedstrijd niet meer als een soort veredelde training of toetje op zijn titel beschouwen.

Afijn, zo'n 1500 meter voor de finish moest ik dan toch lossen en finishde in 2:35:17. Er was duidelijk iets misgegaan en met de GPS meting van John (deze stond op 39 kilometer) meldden we ons bij de organisatie. Dit zou besproken worden, maar een nette oplossing leek in de maak, daar we ons zelf meldden. Na ongeveer anderhalf uur wachten kwam dan eindelijk het verlossende woord: diskwalificatie van John en mij en winst voor de nummer drie. Waarbij ik de winnende tijd niet eens meer heb afgewacht. We waren bij een splitsing linksaf gegaan ipv rechtdoor, terwijl er notabene een dranghek midden voor ons op de weg stond.

De motor voor ons, op dat moment zo'n 100 meter was, slalomend, wel rechtdoor gegaan en daar hadden we dus, achteraan moeten gaan. Kortom de organisatie voelde zich blijkbaar op geen enkele wijze verantwoordelijk. Ongelooflijk wat mij betreft, maar daar hou ik het maar bij. Met recht een anticlimax!!

© André Pelgröm – Apeldoorn / <http://www.aveluwe.nl>